

לבכות מקינאה

כשסיפרתי את הסיפור הזה לחברות שלי, ויש לי עשרות — הן התחילו לבכות, ואחת אף אמרה שאם זה אמיתי, אז היא עוזבת את בעלה האריש. אחרת אמרה לי שהיא רוצה להכיר את גיבורה הסיפור, למרות שהוא נשוי. הסיפור התחיל בזה שהבת-דודה של שכני תינסעה לאילת עם בעלה והילדים במכונית המרצדס החדשה שלהם, וממש כמה קילומטר רים לפני אילת, ככביש הערבה, היא ראתה שלט-ענק, משהו בגודל של שיבוע מטר על

בדרך לאילת
דפנה עדיין בוכה

שני מטר, ובשלת זה כתוב „דפנה, מזל טוב. אוהב, רובי.“
הבת-דודה הזאת, שקוראים לה מירי, שיש לה ראש תל-אביבי טיפוסי, חשבה שיש שמור בר כפירסומת לגבינה או לנעליים או לסרט חדש שהיא עדיין לא שמעה עליו. היא לקחה את המצלמה שלה וצילמה כמה תמונות. כשהיא חזרה מאילת, היא רביאה אותן לשכי נה שלי, שהיא הבת-דודה שלה, כדי שתעביר את התמונות אלי, כי היא שמעה כבר על השפיונים שלי הנמצאים בכל מקום והיוצעים

בגזרת כמה חברים, שגוייסו למשימה, וכמה שעות לפני שיצא לדרך, החברים כבר היו נשטח ותקעו את השלט בצד הכביש.

כשרובי ודפנה נסעו במכוניתם לאילת, ראתה דפנה את השלט והתחילה לבכות. מספרים שהיא עדיין לא הפסיקה. אבל היא לא היחידה, כי כל מי ששומעת את הסיפור הזה בוכה מקינאה או מהתרגשות. אתם רואים, הרומנטיקה עדיין לא עברה מארצנו.

דרך אגב, השלט עדיין מוצב במקומו.

ירחידבש חדש

לתיקשורת על פרידה או גירושין, ושעתיים לאחר-מכן רואים אותם ביחד בכל המקומות. כבר שמענו על רחל ועמי פדרמן מרשת-מלונות דן. שהם עומדים להתגרש, ומאז הם יותר ביחד מאשר קודם לכן. קשה, כמובן, להתעלם מפרשת הברדנית הנה לסלו ובעלה, המפיק אביב גילעד, שהסכם-הגירושין ביניהם הודפס בעיתון, ומאז הם בירחידבש ביחד.

ואיך אפשר בלי אריק וטלי סיני. נאחד העיתונים ריווחה הכתבת המישפטיית שבני הזוג חתמו על הסכם-גירושין ומאז מספרים החברים, המבקרים אצלם בבית, שהם גראים מאוהבים כווג גימנוסיטים.

ואחרונים חביבים: לילאון ולמירה רקנאטי. היא אצולת-הכסף, והיא אמנית. כל המי דינה, זאת אומרת העשירים שבה, שמעו על הפרידה, אך כל הזמן רואים אותם ביחד באי-רועים שונים.

אולי זה המישחק החדש אצל אנשי המאיון העליון וכוכבי הבידור והזמר. אבל למה לנו לעסוק בפרידות, אם אפשר גם לכתוב על זיווגים?

לילאון ולמירה יש בת, היילת בהירת-שיער, גבוהה, רזה, ששהתה הרבה זמן בפני מיה יוקרתית בשווייץ. שם, בין שיעור אחד למישנהו, היא הכירה בחור כן 26 בשם תום, חתיך בלונדי, שבא הרבה לארץ ובזמן האחרון

מירה רקנאטי
הרבה מים

בתל-אביב יש תופעה חדשה: זוגות נשר-אים מודיעים לבנייה-מישפחה, לחברים או

רומן אחרי רומן

המרווחים שלי, כמעט תמיד, הם אנשים ידועים. כרוב המיקרים מיותר בכלל לציין את עיסוקם. הרי כולם יודעים עליהם הכל. אמרתי „כמעט“, ושלי סער, אדריכלית פנים ודוגמנית, שייכת ל„כמעט“.

אז הנה היא: כלונרית, עיני-כחולות חתור ליות, גוף חטוב, גובה 1.70 מטר. שלי — או, כמו שקראו לה כאשר נולדה לפני 24 שנים, שלהבת — היא אשה של רומנים ארוכים. מהרגע שבחורים וגברים התחילו לטוש עיניים לעברה, היא לא נשארה לבד לרגע. כלומר, רומן רציני וארוך (הראשון נמשך ארבע שנים), סיום, תקופת בדידות בת 10 דקות בערך, שוב רומן ארוך, וכן הלאה.

בימים אלה היא אחרי קשר שנמשך שני תיים עם גבר תל-אביבי גבוה ונאה, בעל תחנת-דלק. שאלתי אותה איך היא מסבירה את העניין הזה, של רומן אחרי רומן, והיא

שלי סער
לא שנובים

אמרה (בבקשה לקבל זאת בהומור): „שייחור מי שיגיע אליי. גם הוא ייתקע איתי לכמה שנים. לא אוהבים לעזוב אותי...“

ח"כים, נשים ומאהבות

הוא חבר-כנסת של המיפלה החשובה בכנסת, חבר בוועדה חשובה, גבר נאה בשנות ה-50 המוקדמות לחייו. רוב הזמן הוא בעלה של אשתו, אחת הנשים היפות, בעלת עסק עצמאי. אמרתי רוב הזמן, כי בחלק האחר של הזמן, כשהוא לא עם אשתו, יש לו מישהי אחרת. מרננים שלמעשה הוא ואשתו אינם אלף דיירים באותה הדירה.

לפני שבוע נגשתי את אשתו באחת המסיבות העליונות ביותר שהתקיימו באחרונה. היא היתה לבד, מוקפת בחבורה של זוגות נשואים, והיא נראתה די אומללה. מספרים שהיא קצת עלתה במישקלה, דבר הקורה להרבה נשים המרגישות מוזנחות.

אז מפאת רגישות העניין עשיתי כמה בירורים אצל חבר קרוב של שניהם, והוא אמר לי שזה לא כל-כך קריטי כמו שמספרים. האמת היא שבני-הזוג נמצאים קעת במשבר העובר על הרבה זוגות בגילם ובמצבם, ונראה שזה משבר חולף.

אך לעומת החבר הזה, המנסה לנגן עליהם, מספרת לי חברה טובה (שלי, כמובן, לא שלהם) שאחת מהנשמות הטובות בעיר כבר דאגה ליידיע את הרעיה, וסיפרה לה מה שיש לספר, או ששלחה לה מיכתב על חייה-האהבה של בעלה. הלשוניות הרעות, היוצאות תמיד לפעולה במיקרים כאלה, טוענות גם שבעבר הרחוק היתה הרעיה הזאת מאהבת של איש-עסקים עשיר מאוד, התומך במיפלה שבעלה חבר בה.

זה מזכיר לי סיפור אחר על איש-עסקים ירושלמי עתיר-נכסים, המעורב מאוד בחיי-העיר ובפוליטיקה, שהמאהבת שלו היא גם כן אשת חבר-כנסת מהמיפלה הזאת. הבעל ידע זאת, אולי מפני שאיש-העסקים תמך בו כל השנים מבחינה פוליטית, ואף עזר לו להיבחר לכנסת. אך איש-העסקים העניק מתנות רבות ויקרות-ערך לאהובתו ולבעלה. לפני כמה חודשים הוא הכיר אשה אחרת ועזב את האהובת המתאבלת קשות. מספרים שגם בעלה, שהיה אמור להיות שמח, עצוב מאוד מהפרידה הזאת, העלולה לפגוע בעתידו הפוליטי.

לילאון רקנאטי
— בג'אקווי של המישפחה

נמצא בארץ יותר מאשר בחו"ל, וזה אומר הרבה. מספרים שמירה וליאון מאוד מאושרים מהשירוף הזה, גם הילדה מאושרת. אך היא לא רוצה לפרסם את זה, וכאשר היא באה לאירועים היא מגיעה בנפרד מהחבר, כדי שאנשי-התיקשורת הרעים לא יתפללו עליה ועליו.

אני מהמרת שזה הולך בכיוון של יותר מסתם קשר רומנטי, כי די לראות את המבטים בעיניים שלהם כדי להבין מה הם רוצים אחד מהשני. אך עד שנראה אותם תחת החופה, עוד יעברו מים רבים בג'אקווי של מישפחת רקנאטי.

בינתיים מתכוננים בנייה-מישפחה הזאת לשימחה אחרת. הבן דניאל, הקרוי על שם סבו המנוח, אחד מארבעת האחים רקנאטי, יתגן בקרוב את הבר-מיצוזה שלו.